

**DEN ÖFVERLISTADE
DJÄFVULEN**

Det var omedelbart efter en svår storm i Biscayabugten, och den gamle hvithåriga svenske sjömannen satt och berättade för sina kamrater ombord på den tyske tremastaren:

"För många år sedan seglade jag en gång med en engelsman från Liverpool till Triest, och alldeles som nu råkade vi ut för en storm i Biscayaviken. Men då för tiden gick här aldrig så hård sjö som nu, och det var aldrig så höga och brutna vågor.

Bland besättningen fanns en ung, dystert, egendomlig karl, som vi aldrig riktigt visste hvar vi hade. Han var icke sjöman till yrket, det visste vi; men ändå förstod han sig på allt och förrättade alla arbeten med en förvånande säkerhet och snabbhet. Han talade alla möjliga språk, utan att vi kunde utforska hans nationalitet. Men det egendomligaste var, att han tycktes höra och se allt hvad som försiggick, äfven om han icke var närvarande. Det var kort sagt en sällsam, nästan hemsk varelse, som vi alla så mycket som möjligt gingo ur vägen för.

En dag sutto vi och fördrefvo en ledig stund först med allehanda skepparhistorier och sedan med bland sjöfolk vanliga konstgreppen och knepen. En hvar sökte visa något nytt konststycke och äfven vår sällsamma kamrat deltog till sist i denna täflan. Han visade en oerhörd fingerfärdighet och öfverträffade vida allt hvad vi någonsin hade sett, och våra svåraste konstver voro en ren barnlek för honom.

Besättningen betraktade honom med skygga blickar, och det hördes hvarichanda underliga funderingar om honom. Men då han frivilligt erbjöd sig att utföra hvilket konststycke vi än kunde hitta på, blef det klart för alla, att han stod i förbund med djäfvulen — om han icke rent af var denne själf i egen person!

Förste styrmannen, som var en slipad karl, tog honom på orden, tog den jämt afskurna ändan af en 17 tums manillatross och den afslitna ändan af den smäckra royalbrassen samt bad honom splitta ihop dem.

På kortare tid, än en annan skulle behöft till att lägga ändarna till rätta, hade främlingen sedan splitat ihop dem, och det på det alla konstnärsligaste och korrekteste sätt i världen. Manskapet stod och gapade, och kretsen kring den hemiska trollkarlen vidgades omärkligt.

Men styrmannen låtsades om intet och ställde honom på ett prof, som skulle klargöra för oss, om han bara var en ovanlig konstmakare, eller om han verkligen var den lede själf. Vår spänning var ofantligt stor.

Styrmannen skaffade fram en märsspik och rödglödgade den öfver kabysseiden, hvarpå han skadegladdt bad främlingen splitta ihop den med ett hårstrå, som styrmannen ryckte från sitt eget hufvud.

Främlingen mottog båda med en hemskt upplammande blick, och medan vi ännu stodo och utbytte anmärkningar om det omöjliga i konststycket, var det redan fullbordadt: här och märsspik voro ett! Alla sågo det nu tydligt och klart, ehuru ingen kunde förklara, huru det tillgick.

Matroserna grepos af panisk förskräckelse och veko hastigt ännu längre tillbaka. Somliga mumlade besvärjelser, andra hviskade att man måste kasta den lede öfver bord.

Nu slog det emellertid åtta glas, och man gick till sitt arbete. Men skrällen satt i folket; ingen ville längre gå på vakt tillsammans med främlingen eller sova bredvid honom, och slutligen blef det så gale, att vi dagligen fruktade en katastrof.

Men förste styrmannen gick, till det yttre lugn, och grubblade på bästa sättet att få den hemiska gästen bort från skeppet. Det dröjde åtskilliga dagar, innan han lyckades utfundera en utförbar och säker plan. Slutligen talade han med ett par förtrogna; de gingo med i kettingboxen, och derifrån hördes kraftiga slag. Äfven uppe på däck sysslade de med ankaret och gjorde det klart. Vi voro långt ute på hafvet och kunde inte begripa hvad de menade.

Så förgick dagen. Afionen började breda sina spöklika skuggor öfver fartyget, och åter samlades besättningen vid storluckan, denna gång i den mest upphetsade spänning. Plötsligt förstummades samtalen, då den hemlighetsfulle främlingen närmade sig. Styrmannen vände sig genast till honom och frågade, om han nu ville åtaga sig en vida svårare uppgift än förut för att visa sin skickliga gingo ur vägen för.

En dag sutto vi och fördrefvo en ledig stund först med allehanda skepparhistorier och sedan med bland sjöfolk vanliga konstgreppen och knepen. En hvar sökte visa något nytt konststycke och äfven vår sällsamma kamrat deltog till sist i denna täflan. Han visade en oerhörd fingerfärdighet och öfverträffade vida allt hvad vi någonsin hade sett, och våra svåraste konstver voro en ren barnlek för honom.

Besättningen betraktade honom med skygga blickar, och det hördes hvarichanda underliga funderingar om honom. Men då han frivilligt erbjöd sig att utföra hvilket konststycke vi än kunde hitta på, blef det klart för alla, att han stod i förbund med djäfvulen — om han icke rent af var denne själf i egen person!

Förste styrmannen, som var en slipad karl, tog honom på orden, tog den jämt afskurna ändan af en 17 tums manillatross och den afslitna ändan af den smäckra royalbrassen samt bad honom splitta ihop dem.

På kortare tid, än en annan skulle behöft till att lägga ändarna till rätta, hade främlingen sedan splitat ihop dem, och det på det alla konstnärsligaste och korrekteste sätt i världen. Manskapet stod och gapade, och kretsen kring den hemiska trollkarlen vidgades omärkligt.

Men styrmannen låtsades om intet och ställde honom på ett prof, som skulle klargöra för oss, om han bara var en ovanlig konstmakare, eller om han verkligen var den lede själf. Vår spänning var ofantligt stor.

Styrmannen skaffade fram en märsspik och rödglödgade den öfver kabysseiden, hvarpå han skadegladdt bad främlingen splitta ihop den med ett hårstrå, som styrmannen ryckte från sitt eget hufvud.

Främlingen mottog båda med en hemskt upplammande blick, och medan vi ännu stodo och utbytte anmärkningar om det omöjliga i konststycket, var det redan fullbordadt: här och märsspik voro ett! Alla sågo det nu tydligt och klart, ehuru ingen kunde förklara, huru det tillgick.

Matroserna grepos af panisk förskräckelse och veko hastigt ännu längre tillbaka. Somliga mumlade besvärjelser, andra hviskade att man måste kasta den lede öfver bord.

Nu slog det emellertid åtta glas, och man gick till sitt arbete. Men skrällen satt i folket; ingen ville längre gå på vakt tillsammans med främlingen eller sova bredvid honom, och slutligen blef det så gale, att vi dagligen fruktade en katastrof.

Men förste styrmannen gick, till det yttre lugn, och grubblade på bästa sättet att få den hemiska gästen bort från skeppet. Det dröjde åtskilliga dagar, innan han lyckades utfundera en utförbar och säker plan. Slutligen talade han med ett par förtrogna; de gingo med i kettingboxen, och derifrån hördes kraftiga slag. Äfven uppe på däck sysslade de med ankaret och gjorde det klart. Vi voro långt ute på hafvet och kunde inte begripa hvad de menade.

Så förgick dagen. Afionen började breda sina spöklika skuggor öfver fartyget, och åter samlades besättningen vid storluckan, denna gång i den mest upphetsade spänning. Plötsligt förstummades samtalen, då den hemlighetsfulle främlingen närmade sig. Styrmannen vände sig genast till honom och frågade, om han nu ville åtaga sig en vida svårare uppgift än förut för att visa sin skickliga gingo ur vägen för.

En dag sutto vi och fördrefvo en ledig stund först med allehanda skepparhistorier och sedan med bland sjöfolk vanliga konstgreppen och knepen. En hvar sökte visa något nytt konststycke och äfven vår sällsamma kamrat deltog till sist i denna täflan. Han visade en oerhörd fingerfärdighet och öfverträffade vida allt hvad vi någonsin hade sett, och våra svåraste konstver voro en ren barnlek för honom.

Besättningen betraktade honom med skygga blickar, och det hördes hvarichanda underliga funderingar om honom. Men då han frivilligt erbjöd sig att utföra hvilket konststycke vi än kunde hitta på, blef det klart för alla, att han stod i förbund med djäfvulen — om han icke rent af var denne själf i egen person!

Förste styrmannen, som var en slipad karl, tog honom på orden, tog den jämt afskurna ändan af en 17 tums manillatross och den afslitna ändan af den smäckra royalbrassen samt bad honom splitta ihop dem.

På kortare tid, än en annan skulle behöft till att lägga ändarna till rätta, hade främlingen sedan splitat ihop dem, och det på det alla konstnärsligaste och korrekteste sätt i världen. Manskapet stod och gapade, och kretsen kring den hemiska trollkarlen vidgades omärkligt.

Men styrmannen låtsades om intet och ställde honom på ett prof, som skulle klargöra för oss, om han bara var en ovanlig konstmakare, eller om han verkligen var den lede själf. Vår spänning var ofantligt stor.

Styrmannen skaffade fram en märsspik och rödglödgade den öfver kabysseiden, hvarpå han skadegladdt bad främlingen splitta ihop den med ett hårstrå, som styrmannen ryckte från sitt eget hufvud.

Främlingen mottog båda med en hemskt upplammande blick, och medan vi ännu stodo och utbytte anmärkningar om det omöjliga i konststycket, var det redan fullbordadt: här och märsspik voro ett! Alla sågo det nu tydligt och klart, ehuru ingen kunde förklara, huru det tillgick.

Matroserna grepos af panisk förskräckelse och veko hastigt ännu längre tillbaka. Somliga mumlade besvärjelser, andra hviskade att man måste kasta den lede öfver bord.

Nu slog det emellertid åtta glas, och man gick till sitt arbete. Men skrällen satt i folket; ingen ville längre gå på vakt tillsammans med främlingen eller sova bredvid honom, och slutligen blef det så gale, att vi dagligen fruktade en katastrof.

Men förste styrmannen gick, till det yttre lugn, och grubblade på bästa sättet att få den hemiska gästen bort från skeppet. Det dröjde åtskilliga dagar, innan han lyckades utfundera en utförbar och säker plan. Slutligen talade han med ett par förtrogna; de gingo med i kettingboxen, och derifrån hördes kraftiga slag. Äfven uppe på däck sysslade de med ankaret och gjorde det klart. Vi voro långt ute på hafvet och kunde inte begripa hvad de menade.

Så förgick dagen. Afionen började breda sina spöklika skuggor öfver fartyget, och åter samlades besättningen vid storluckan, denna gång i den mest upphetsade spänning. Plötsligt förstummades samtalen, då den hemlighetsfulle främlingen närmade sig. Styrmannen vände sig genast till honom och frågade, om han nu ville åtaga sig en vida svårare uppgift än förut för att visa sin skickliga gingo ur vägen för.

En dag sutto vi och fördrefvo en ledig stund först med allehanda skepparhistorier och sedan med bland sjöfolk vanliga konstgreppen och knepen. En hvar sökte visa något nytt konststycke och äfven vår sällsamma kamrat deltog till sist i denna täflan. Han visade en oerhörd fingerfärdighet och öfverträffade vida allt hvad vi någonsin hade sett, och våra svåraste konstver voro en ren barnlek för honom.

Besättningen betraktade honom med skygga blickar, och det hördes hvarichanda underliga funderingar om honom. Men då han frivilligt erbjöd sig att utföra hvilket konststycke vi än kunde hitta på, blef det klart för alla, att han stod i förbund med djäfvulen — om han icke rent af var denne själf i egen person!

Förste styrmannen, som var en slipad karl, tog honom på orden, tog den jämt afskurna ändan af en 17 tums manillatross och den afslitna ändan af den smäckra royalbrassen samt bad honom splitta ihop dem.

**GOD FÖRTJENST.
SVENSKA MÄN ÖNSKAS.**

Hvilka är villiga att etablera sig i inkomstbringande affär.

Vi önska att havr och en, fem år utan sysselsättning, eller ej har tillfredsällande arbete, och önskar att representera vår firma mot god betalning, skall förtroendefullt tillskriva oss, och vi skola sända Eder vårt liberala Erbjudande, jemte profiler gratis. Vi önska endast en representant för hvarja distrikt, som ännu ej är upptagit. Man hänvänder sig till Dr. C. I. Shoop, Nor. 22, Racine, Wis.

BRACK kureradt i hemmet. Bok frött. Adressera Dr. W. S. RICE, Box 276, Smithville Jefferson Co., New York.

J. H. Dawson,
570 MAIN STREET.
Frukt, konfektyrer, ice cream och ostron. Middagar och super serversas.

**DOMINION LINIENS
KONGLIGE POSTÅNGARE
VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.**

Den finaste och billigaste vägen från Europa till
CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA

Dominionliniens ångare äro alla af utmärkaste slag, stora och bekväma, byggda i vattenåttas afdelningar och förda af mycket erfarna befälhavare.

Fördäckspassagerarnes sofrum äro stora och passagerarne erhålla tillräckligt med föda. Mellandäckpassagerarnes bekvämligheter äro väl värda resandes uppmärksamhet.

Salongerna äro belägna i midten af fartyget, hvarest den minsta rörelsen eger rum och elegant möblerade. Uppmärksamma uppässare och uppässerskor, skicklig och förekommande läkare samt skandinavisk tolk finnas om bord på hvarje ångare. Familjer åtskiljas icke. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets tolk ombord för att möta och taga vård om passagerarne. Och nybyggare för Manitoba och British Columbia besväras icke af tulljensteman, emedan hela färden bär öfver britiskt område och sakerna äro därför tullfria. Resan med Canada Pacific-järnvägen göres från Atlantiska till Stilla hafvet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevigt samt fria sofvagnar.

General-Agenterna i Skandinavien äro:
Christiania: J. KRANTZ, 11 Jernbanetorg. Trondhjem: BERNHARD MOE. Bergen: CASPER DREYER. Stavanger: BRÖDRENE Haabeh. Christiansand: ARTHUR NORMANN. Göteborg: J. O. REIS, 40 Sillgatan. Köpenhamn: LAUR LASSEN, 7 Nyhavn. Malmö: A. N. WIDE GREN, Hamnen. Stockholm: Kapten E. G. CARLSSON, Bredgränd 2.

RICHARDS, MILLS & CO.,
Liverpool, England.

**ALLAN, DOMINION- OCH BEAVER.
LINIERNÄ**

Silja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier. Biljettpriset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondhjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$30.00
" Hangö	34.00
" Åbo och Helsingfors	35.00
" Stockholm	33.00
" Wasa, Kristinestad och Björneborg	36.75
" Gamla Karleby, Jacobstad och Uleåborg	37.50

Tidtabeller och seglingslistor sändas frött och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGSLISTA.

ALLAN LINIEN.		Från Montreal	
Från Liverpool	Ångare		
Juli 18	Mongolian	Aug 3	
" 25	Numidian	" 10	
Aug 1	Sardinian	" 17	
" 8	Laurentian	" 24	
" 15	Parisian	" 31	

DOMINION LINIEN.		Från Montreal	
Från Liverpool	Ångare		
Juli 18	Vancouver	Aug 3	
" 24	Oregon	" 8	
" 31	Mariposa	" 15	
Aug 8	Labrador	" 24	
" 14	British Prince	" 26	

BEAVER LINIEN.		Från Montreal	
Från Liverpool	Ångare		
Juli 20	Lake Ontario	Aug 7	
" 27	Lake Huron	" 14	
Aug 10	Lake Superior	" 28	
" 17	Lake Winnipeg	Sept 4	

Vidare upplysningar meddelas af hven som helst ångbåtsagent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR
GENERAL PASSAGERAR AGENT,
WINNIPEG

A. J. Smale & Co.,
558 MAIN ST.

Hörnet af Rupert st., - WINNIPEG.
Alla slags HEHR- och DAM SKODON till ytterst låga priser. Prima varor. Gör oss ett besök och öfvertyga Eder om våra goda varor och låga priser.

Landsman, Seu hit!
Hos mig finnes prima NORSK FETSILL, SVENSK ANJOVIS, POTATISMJÖL, BRUNA BÖNOR, HALLONSAFT, MEDVURST från Göteborg samt allt hvad till en valordnad Speerri-affär hörer. Besök eller skrif till

A. Hallonqvist,
325 LOGAN AVE., Winnipeg.
Obs! Agenter önskas att sälja Lundins Entärs Syrup. Goda vilkor.

**CANADAS NORDVEST
TERRITORIER.**

Forts. från första sidan.

Kan här uppfodas en bättre ras af kreatur och till ringare kostnad samt med mindre risk af förlust än på andre platser. Fördelarna, man har af boskapskötseln i detta distrikt, framträda i lika så stor grad vis-a-vis mejerihandteringen. Rik och fet mjölk erhålles under en lång tid, och smöret, som här fabrikeras, kan icke öfverträffas. Vilda jordgubbar, hallon, krusbär, saskatoon samt lingon, körsbär och äfven svarta vinbär finnas i mängd öfverallt. Tobak odlas med framgång. De allra bästa sädesarter odlas och grönsaker upprifvas med stor behållning. MacLeod och Edmonton jernbanan, hvilken skötes af Canada Pacific Bolaget, går tvärs igenom Alberta och lemman vidpassande platser goda afsättningsorter. Land af bästa beskaffenhet finnes på ömse sidor af floden så väl som i närheten af jernbanestationerna. Kol uttages vid stränderna af Saskatchewan floden och uti densamma erhålles en mindre men likvil inbringande mängd af guld. Flera nybyggare förtjena efter skördens inbringande \$2 till \$5 om dagen genom guld-vaskning. Byggnads timmer finnes i riklig mængd och är lätt åtkomligt. Denna trakt befolkades redan innan banan byggdes och har nu strömmen af invandrare är efter år tilltagit.

SÖDRA ALBERTA.

Södra Alberta, hvilket bildar det yttersta sydvästra hörnet af Vestra Canadas prairie region, står ojemförligt bland jordens för boskapskötsel passande länder. De östra delarna bestå af öppen jern prairie, hvilken väster ut brytes af ojemheter för att sedan bilda foten af Klippiga bergen. Boskap och hästar gå ut hela året om. Ehuru en stor del af Södra Alberta är utan skog till bränse, ersättes denna brist af ett outtömligt förråd af kol, hvilket framträder till och med i dagen på många ställen utmed de strömmar, hvilka rikligen bevattna landet.

STÄDER.

De förnämsta städerna i Alberta äro Lethbridge, MacLeod, Cardston och Pincher Creek i söder, Calgary i centren, samt Olds, Innisfail, Red Deer, Lacombe, Wetaskiwin, Edmonton, Fort Saskatchewan samt St. Albert i norr.

Calgary är en liflig och rörlig stad med en befolkning af omkring 4500 inneväpnare. Den är belägen vid sammanflödet af Bow och Elbow flöerna, omkring sjuttio mil öster om Klippiga bergen. Staden är en vigtig station för den beridna polisen. Der finnes vattenverk, elektrisk belysning, utmärkta hoteller, flera kyrkor samt skolor och första klassens butiker.

Edmonton eger en befolkning af omkring 2000. Vid Wetaskiwin finnes ett större Skandinaviskt nybygg. Likaså vid Olds. A...